

ТОВ «ЕКОСТАЙЛ»
25030, м. Кропивницький
вул. Лавандова, 27
тел./факс: (0522) 22-68-35

№ 153 від «10» Квітня 2019р.

Третій апеляційний адміністративний
суд
49005, м. Дніпро,
Вул. Василя Жуковського, 23

Скаржник (третя особа, яка не заявляє
вимог на предмет спору на стороні
Відповідача):

Товариство з обмеженою
відповідальністю «ЕКОСТАЙЛ»
25030, м. Кропивницький,
вул. Лавандова, 27
код ЄДРПОУ 38852421
тел. 22-68-35
інші засоби зв'язку відсутні

Позивач у справі:

Відповідач у справі:

Виконавчий комітет Міської ради
міста Кропивницький
адреса: 25006, м. Кропивницький, вул.
Велика Перспективна, буд. 41.
Код ЄДРПОУ: 04055251
Адреса електронної пошти:
km.k@kmi.gov.ua
Номер засобів зв'язку: 8(0522) 24-52-75

Третя особа, яка не заявляє вимог на
предмет спору на стороні Відповідача:

Державне підприємство «Науково-
дослідний та конструкторсько-
технологічний інститут міського
господарства»
адреса: 03035, м. Київ, вулиця
Урицького, буд. 35.
По справі № 1140/2017/18

Головуючий суддя в суді I інстанції:
Черниш О.А.

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

на рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23 січня 2019 року

Кіровоградським окружним адміністративним судом 27.07.2018р. була розглянута справа №1140/2017/18 за позовом ОСББ «Лінія 10 – 59» до виконавчого комітету міської ради м. Кропивницький про визнання протиправним та скасування рішення, та винесено постанову, якою задоволені позовні вимоги частково, а саме: визнано протиправним та

нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького №279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою). У задоволенні решти позовних вимог відмовлено. Повний текст рішення складено 04.02.2019 р., отримано 12.02.2019р.

В позовній заяві позивач просив суд визнати протиправним (незаконним) та скасувати рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

Обґрунтовуючи зміст позовних вимог позивач стверджував про те, що оскаржуване рішення слід визнати протиправним та скасувати так як під час його підготовки, розгляду й прийняття відповідачем було:

- порушено п. 2.4. Правил надання послуг з вивезення побутових відходів затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 р. № 1070, за яким для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів обирають житлові будинки, нежитлові приміщення яких вільні від підприємств, установ, організацій. Оскільки, на думу позивача, вимірювання кількості твердих побутових відходів було здійснено в житлових будинках, нежитлові приміщення яких не були вільні від діючих підприємств, установ, організацій, тому відбулось викривлення норм утворення населенням побутових відходів у сторону їх збільшення і як наслідок збільшення тарифів;

- порушено принципи державної регуляторної політики передбачені Законом України "Про засади державної регуляторної політики";

- порушено ч. 10 розділу 11 Регламенту виконавчих органів Кіровоградської міської ради, оскільки не було проінформовано територіальну громаду про результати обговорення регуляторного акту;

- з надуманих підстав були відхилені зауваження та пропозиції до проекту регуляторного акту;

- під час розгляду проекту даного регуляторного акту Кухаренко В.І. не повідомив членів виконавчого комітету про надходження зауважень та пропозицій на останній (підстави їх відхилення) та аналіз його регуляторного впливу.

23.01.2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали даної справи Кіровоградський окружний адміністративний суд виніс вступну та резолютивну частину рішення, яким, зокрема, вирішено:

- адміністративний позов об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" (25019, м. Кропивницький, вул. Лінія, 10, буд. 59, код ЄДРПОУ 40688799) до виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького (25022, м. Кропивницький, вул. Велика Перспективна, 41, код ЄДРПОУ 04055251) задовольнити частково.

- визнати протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою).

- у задоволенні решти позовних вимог відмовити.

- стягнути на користь об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" судові витрати на сплату судового збору у розмірі 881 грн. за рахунок бюджетних асигнувань виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького.

- зобов'язати відповідача після набрання рішенням суду законної сили невідкладно опублікувати його резолютивну частину у виданні, в якому було офіційно оприлюднено нормативно-правовий акт.

Обґрунтовуючи зміст винесеного рішення в частині задоволення позовних вимог суд посилається на те, що Наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства № 259 від 30.07.2010 року зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.09.2010 року за №871/18166, затверджено Правила визначення норм надання послуг з

вивезення побутових відходів, які визначають порядок виконання робіт з визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів у містах, селищах і селах та які застосовуються для визначення обсягів надання послуг з вивезення побутових відходів.

Пунктом 1.8 Правил передбачено, що вимірювання кількості побутових відходів проводять у житлових будинках та на підприємствах, установах та організаціях, де виключено змінювання твердих, великогабаритних, ремонтних і рідких відходів: побутові відходи від житлових будинків та побутові відходи від інших об'єктів утворення побутових відходів збирають і перевозять окремо; виключено переповнення контейнерів, тобто об'єм побутових відходів, що утворюються у період між днями їх збирання і перевезення, не перевищує сумарний об'єм контейнерів, встановлених для збирання побутових відходів протягом цього періоду.

Пунктом 2.4. Правил визначено, що для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів обирають житлові будинки, нежитлові приміщення яких вільні від підприємств, установ, організацій.

Оскільки, для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів, які здійснено з метою визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів, ТОВ "Екостайл" та ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства" було обрано багатоквартирні житлові будинки, нежитлові приміщення яких були зайняті підприємствами, установами, організаціями та внаслідок цього до обсягів накопичення побутових відходів мешканцями багатоквартирних житлових будинків включений об'єм відходів, утворений іншими споживачами, і це призвело до викривлення фактичних обсягів побутових відходів на цих об'єктах тому такі вимірювання не можуть бути застосовані для визначення та затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для цих об'єктів, а отже позовні вимоги в частині підлягають задоволенню.

Згідно зі ст. 315, 317 КАС України, за наслідками розгляду апеляційної скарги на судові рішення суду першої інстанції суд апеляційної інстанції має право скасувати судові рішення повністю або частково і ухвалити нове судові рішення у відповідній частині або змінити судові рішення.

Підставами для скасування судового рішення суду першої інстанції повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни рішення є:

- 1) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи;
- 2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими;
- 3) невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи;
- 4) неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.

Розглянувши винесене судом рішення та його доводи, вважаємо, що воно є необґрунтованим та безпідставним в частині визнання протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" щодо затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою).

Дане рішення вважаємо незаконним та необґрунтованим, таким що прийняте з порушенням норм матеріального та процесуального права, у зв'язку з тим, що судом було неправильно встановлено обставини, які мають значення для справи, внаслідок неправильного дослідження та оцінки доказів, а тому оскаржуємо з наступних підстав.

1. Предметом позову є визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018р. № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

Відповідачем у справі доведено законність та обґрунтованість прийняття оскаржуваного рішення, з дотриманням процедури, що передбачена ЗУ «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», у відповідності до п. 6

статті 30, ст. 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», п. 3 ст. 7 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», Законом України «Про відходи», постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2008 року №1070 «Про затвердження Правил надання послуг з вивезення побутових відходів» та наказами Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 30.07.2010 року № 259 «Про затвердження Правил визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів», та від 30.08.2013 р. № 426 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо застосування одиниці маси, як основної одиниці під час здійснення операцій поводження з побутовими відходами», що власне підтверджується, як доказами, що містяться в матеріалах справи, так і постановою Суду: «У ході судового розгляду справи судом з'ясовано, що при прийнятті спірного рішення було дотримано процедуру прийняття регуляторного акту, розроблено аналіз регуляторного впливу та в установленому порядку оприлюднений проект регуляторного акта "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів". (а.с. 24 25, 162 170, т.1).

Порушень принципів та засад державної регуляторної політики при прийнятті спірного рішення судом не встановлено.».

Вважаємо, що Позивач достатніх беззаперечних доказів в обґрунтування обставин, на яких ґрунтуються його позовні вимоги, Суду не надав.

2. Позовна заява не містила жодних вимог щодо визнання протиправними або недійсними розрахунків, що були здійснені ДП «Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства».

Судом І інстанції не було дано правової оцінки та не зазначено жодного нормативно - правового акту, який би покладав на органи місцевого самоврядування здійснювати перевірку здійснення натуральних вимірів, методики розрахунків та правомірності їх здійснення.

Вважаємо за необхідне зазначити, що звертаючись до суду з вимогами про скасування нормативно-правового акту, Позивач не обґрунтував у достатній мірі яким саме чином оскаржуваним рішенням порушуються його права на здійснення підприємницької діяльності.

Відповідно до статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України під час розгляду справи суд перевіряє, чи прийняті (вчинені) рішення:

1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України – повноваження Відповідача в даній сфері передбачені ст. 140, 146 Конституції України, п. 6 ст. 30, ст. 40 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні“, п. 3 ст. 7 Закону України „Про житлово-комунальні послуги“, Законом України „Про відходи“, Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності“, постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2008 №1070 „Про затвердження Правил надання послуг з вивезення побутових відходів“, наказами Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 30.07.2010 № 259 „Про затвердження Правил визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів“;

2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано – метою прийняття даного акту є виконання вимог абз. 2 п. 7 постанови Кабінету Міністрів України від 10.12.2008 №1070 „Про затвердження Правил надання послуг з вивезення побутових відходів“. Останній раз норми переглядалися в 2007р.;

3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії) – при прийнятті вказаного рішення Відповідачем дотримано процедуру, що передбачена ЗУ «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

4) безсторонньо (неупереджено) – жодного впливу Відповідач при прийнятті оскаржуваного рішення не зазнавав. Матеріали справи не містять жодних доказів, які б не спростовували;

5) добросовісно;

6) розсудливо;

7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації;

8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія) – пункти 4-8 – Відповідачем у справі, під час виконання процедури ЗУ «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», були порівняні норми утворення побутових відходів в інших містах, схожих за кількістю населення та територією;

9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення – представник Позивача скористався своїм правом на участь у прийнятті оскаржуваного рішення, але його доводи не були і не могли бути враховані. Даний факт підтверджується власне і рішенням Суду I інстанції;

10) своєчасно, тобто протягом розумного строку – законодавство не встановлює строки для прийняття проекту рішення Виконавчого комітету, але жодних скарг матеріали справи не містять.

Вважаємо, що висновки суду викладені в постанові жодним чином не доводять наявність порушень ст. 2 КАС України зі сторони Відповідача.

3. **Обов'язковою умовою надання правового захисту судом є наявність відповідного порушення суб'єктом владних повноважень прав, свобод або інтересів особи на момент її звернення до суду. Порушення має бути реальним, стосуватися (зачіпати) зазвичай індивідуально виражені права чи інтереси особи, яка стверджує про їх порушення.**

Гарантоване ст. 55 Конституції України та конкретизоване у законах України право на судовий захист передбачає можливість звернення до суду за захистом порушеного права, але вимагає, щоб стверджуване порушення було обґрунтованим.

Вище викладені норми не дозволяють скаржитися щодо певних обставин абстрактно тільки тому, що заявники вважають, що пачебто певні обставини впливають на їх правове становище. До аналогічного правового висновку дійшов Верховний Суд України у постанові від 15 грудня 2015 року у справі N800/206/15 та Вищий адміністративний суд України у постанові від 21 січня 2016 року у справі НК/800/38720/15.

Поряд з цим, відповідно до ч. 1 ст. 2, п. 8 ч. 1 ст. 4, ч. 1 ст. 5 КАС України, предметом захисту в адміністративному судочинстві є саме порушені рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень, їхніх посадових чи службових осіб права та інтереси осіб, тобто суд захищає лише порушені, невизнані або оспорювані права, свободи та інтереси учасників адміністративних правовідносин. Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 26 березня 2013 року у справі N 21-438a12.

Крім того, як зазначено Верховним Судом України у постанові від 10 квітня 2012 року у справі N 21-1115во10, із аналізу положень ч. 1 ст. 2 та ст. 17 КАС України вбачається, суд захищає лише порушені, невизнані або оспорювані права, свободи та інтереси учасників адміністративних правовідносин. Визнання протиправним рішення суб'єкта владних повноважень можливе лише за позовом особи, право або законний інтерес якої порушені цим рішенням.

Тобто, право на судовий захист має лише та особа, яка є суб'єктом (носієм) порушених прав, свобод чи інтересів. Тому для того, щоб особі було надано судовий захист, суд встановлює, чи щодо особи дійсно має місце факт порушення права, свободи чи інтересу, та це право, свобода або інтерес порушені відповідачем. **При цьому, обставину дійсного (фактичного) порушення Відповідачем прав, свобод чи інтересів позивача має довести належними та допустимими доказами саме позивач.**

Матеріали справи не містять та Позивачем не доведено, які саме права порушено прийняттям оскаржуваного рішення, які негативні наслідки є для нього.

Якщо за результатами розгляду справи факту такого порушення не встановлено, а Позивач посиляється на формальне порушення закону, в адміністративного суду відсутні підстави для задоволення позову.

Таким чином, обов'язковою умовою для визнання протиправним рішення (дії, бездіяльності) суб'єкта владних повноважень є наявність факту порушення останнім прав, свобод чи охоронюваних законом інтересів особи, яка звернулась за їх судовим захистом.

Згідно пункту 2 Роз'яснення Президії Вищого арбітражного суду України «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних з визнанням недійсними актів державних чи інших органів» від 26.01.2000 №02-5/35 підставами для визнання акта недійсним є невідповідність його:

- вимогам чинного законодавства;
- визначеній законом компетенції органу, який видав цей акт.

Обов'язковою умовою визнання акта недійсним є також порушення у зв'язку з прийняттям відповідного акта прав та охоронюваних законом інтересів позивача у справі. Якщо за результатами розгляду справи факту такого порушення не встановлено, у суду немає правових підстав для задоволення позову.

Однак, Позивач не надав до суду будь-яких об'єктивних доказів, що оскаржуваним рішенням були порушені його права та інтереси.

Відтак, посилання Позивача на порушення його прав та законних інтересів є безпідставними, а позовні вимоги - необґрунтованими, у зв'язку з чим, підстав для їх задоволення немає.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом України, у постанові від 27 лютого 2018 року у справі № 821/778/17, по справі №826/5221/17 від 27 листопада 2018 року.

Постановою суду не встановлено яке саме право Позивача було порушено.

4. В основу правового висновку Суду було покладено нібито порушення пунктів 1.8, 2.4 Правил №259, затверджених Наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства України №259 від 30.07.2010 року, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29.09.2010 року за №871/18166.

Згідно п. 1.8 Правил №259 вимірювання кількості побутових відходів проводять у житлових будинках та на підприємствах, установах та організаціях, де:

виключено змішування твердих, великогабаритних, ремонтних і рідких відходів;

побутові відходи від житлових будинків та побутові відходи від інших об'єктів утворення побутових відходів збирають і перевозять окремо;

виключено переповерхнення контейнерів, тобто об'єм побутових відходів, що утворюються у період між днями їх збирання і перевезення, не перевищує сумарний об'єм контейнерів, встановлених для збирання побутових відходів протягом цього періоду.

Матеріали справи не містять жодного доказу щодо невиконання вказаних вимог.

Вимоги пункту 2.4 Правил №259 передбачають, що для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів обирають житлові будинки, **нежитлові приміщення яких вільні від підприємств, установ, організацій.**

Згідно правової позиції Суду порушення вимог вказаного пункту підтверджується даними Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, інформацією управління комунальної власності міської ради міста Кропивницького від 30.11.2018 року (а.с. 75 - 146, т.2, а.с. 1, т.3), але всі ці докази свідчать про наявність нежитлових приміщень і приналежність на праві власності певним фізичним або юридичним особам, а не про їх використання чи функціонування в період проведення досліджень. Власне вимоги пункту 2.4 Правил №259 містять заборону для використання даних приміщень, а не їх відсутність.

Суд I інстанції вважає, що доказом того, що у житлових будинках за вказаними адресами на той час функціонували бюджетні установи та суб'єкти господарювання, виходячи зі змісту рішень виконавчого комітету Кіровоградської міської ради №176 від 28.03.2017 року "Про встановлення КП "ЖЕО №4 КМР" тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій" та №170 від 28.03.2017 року "Про встановлення КП "ЖЕО №1 КМР" тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій", ними встановлено тарифи на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для таких категорій споживачів в житлових будинках,

як населення (додатки 1), бюджетні установи (додатки 2), інші споживачі (додатки 3). При цьому у додатках 2 та 3 фігурують житлові будинки, розташовані у м. Кропивницькому по вул. Попова, 18/1, 18/2, 18/3, 18/4, 20/3, 20/4, 20/5, вул. Преображенська, 6, 8, 12, вул. Шульгиних, 39/4, 41, 43, вул. Острівська, 2, пр. Винниченка, 1, 3, вул. Івана Похитонова, 1а, 4. (а.с. 18 21, 28 32, 38, 44, т.3).

Постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги» (далі — *Постанова №869*) визначає та містить окремі поняття та терміни, зокрема у пункті 2 Порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій а саме:

Перелік послуг (визначається згідно додатку до постанови)

Вартість послуг;

Тариф на послуги (сукупна вартість надання послуг);

Структура тарифу.

Цим же пунктом визначено, що **тариф** на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій є **сукупною (загальною) вартістю надання таких послуг**, розрахованою на основі економічно обґрунтованих планованих (нормативних) витрат з урахуванням планового **прибутку** та **податку** на додану вартість або єдиного податку.

Так, вищевказаними рішеннями Виконавчого комітету визначено наступні послуги: прибирання прибудинкової території, технічне обслуговування внутрішньобудинкових систем, дератизація. **Вказані послуги надаються априорі, тобто без обов'язкового функціонування тих або інших суб'єктів.** Так само це стосується і постачання теплової енергії – чи знаходились чи не знаходились споживачі у тих або інших приміщеннях, а сплатити за теплову енергію потрібно.

Предметом доказування даної справи є протиправність прийняття рішення, а не оскарження розрахунків. У позовній заяві відсутні доводи за ч. 3 ст. 2 КАС України, щодо неправомірності розрахунків здійснених ДП «Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства», а лише вимога Позивача щодо визнання протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького №279 від 12.06.2018 року «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

Відповідно до ч. 1 ст. 76 КАС України достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутності обставин справи, які входять до предмета доказування. Згідно ч. 2 ст. 73 КАС предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Постановою суду встановлено, що внаслідок цього до обсягів накопичення побутових відходів мешканцями багатоквартирних житлових будинків включений об'єм відходів, утворений іншими споживачами, що призвело до **викривлення фактичних обсягів побутових відходів на цих об'єктах.** Тож такі вимірювання не можуть бути застосовані для визначення та затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для цих об'єктів (абз. 3 арк. 10). **проте матеріалами справи не встановлено та не доведено:**

1. Яким чином вплинуло та чи могло вплинути наявність нежитлових приміщень?
2. Чи використовувались ці приміщення в період проведення досліджень?
3. Який об'єм відходів утворювався в цих приміщеннях?
4. Як він міг вплинути та чи вплинув на норми надання послуг?

Для надання відповідей на вказані питання необхідно мати спеціальні знання та необхідно проведення експертизи. Жодним із учасників справи цього заявлено не було.

Відповідно до ч. 1 ст.102 КАС України суд за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи призначає експертизу у справі за сукупності таких умов:

- 1) для з'ясування обставин, що мають значення для справи, необхідні спеціальні знання у сфері іншій, ніж право, без яких встановити відповідні обставини неможливо;
- 2) жодною стороною не наданий висновок експерта з цих самих питань або висновки експертів, надані сторонами, викликають обґрунтовані сумніви щодо їх правильності.

Хочемо звернути увагу Апеляційного суду на те, що Судом I інстанції не було виконано вимог ч. 1 ст. 102 КАС України, а для її виконання були всі підстави, зазначені вище.

З урахуванням положень п. 25 Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Проніна проти України» (Заява N 63566/00) від 18 липня 2006 року суд зобов'язаний оцінити кожен специфічний, доречний та важливий аргумент, а інакше суд не виконає свої зобов'язання щодо пункту 1 статті 6 Конвенції.

Оцінка доказів здійснюється судом за правилами статті 89 КАС України, відповідно до приписів якої суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Ніякі докази не мають для суду наперед встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Відповідно до ст. 138 Кодексу адміністративного судочинства України, факти, що входять до предмету доказування - це обставини, якими обґрунтовуються позовні вимоги чи заперечення або які мають інше значення для вирішення справи та які належить встановити при ухваленні рішення у справі.

Порядок дослідження доказів для встановлення обставин справи, від з'ясування яких залежить винесення рішення у справі закріплює частина друга вказаної статті.

Зі змісту вказаної норми вбачається, що дослідження доказів, як стадія процесу доказування полягає в безпосередньому сприйнятті та вивченні судом інформації про факти, що містяться у передбачених законом джерелах доказів. Дослідження доказів здійснюється під час судового розгляду справи, ознайомлення зі змістом доказів поза процесом не має значення для вирішення справи.

Дослідження доказів повинно відбуватись у чітко регламентованому адміністративним процесуальним законодавством порядку. У протилежному випадку доказ, який не досліджений або досліджений з порушенням норм адміністративного процесу, судом не враховується при прийнятті судового рішення.

На порушення вимог наведених вище норм, Судом не дотримано процедури дослідження обставин справи, визначеної адміністративним процесуальним Кодексом. Як було зазначено вище, дані Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, інформацію управління комунальної власності міської ради міста Кропивницького від 30.11.2018 року (а.с. 75 - 146, т.2, а.с. 1, т.3), але всі ці докази свідчать про наявність нежитлових приміщень, а не про їх використання чи функціонування в період проведення досліджень.

5. Також, вважаємо, що Суд I інстанції при прийнятті оскаржуваної постанови порушив вимоги ст. 246 КАС України, а саме: ч. 4 у мотивувальній частині рішення зазначаються:

2) докази, відхилені судом, та мотиви їх відхилення – постанова не містить правової оцінки усім доказам, зокрема показанням свідка.

3) мотивована оцінка кожного аргументу, наведеного учасниками справи, щодо наявності чи відсутності підстав для задоволення позову – постанова не містить мотивованої оцінки будь-яких доказів, окрім даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, інформацію управління комунальної власності міської ради міста Кропивницького від 30.11.2018 року.

4) чи були і ким порушені, не визнані або оспорені права чи інтереси, за захистом яких мало місце звернення до суду, та мотиви такого висновку – Позивачем у справі не доведено яке саме його право порушено. Власне і сама постанова не містить жодних посилань яке саме право ОСББ «Лінія 10-59» було порушено.

7) мотиви, з яких у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень суд, відмовляючи у позові, дійшов висновку, що оскаржуване рішення, дія чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень визнано судом таким, що

вчинено відповідно до вимог частини другої статті 2 цього Кодексу – постанова Суду не містить жодних посилань на порушення зі сторони Відповідача ст. 2 КАС України.

Відповідно до абз. 3 п. 9 Постанови Пленуму Вишого адміністративного суду України від 20.05.2013р. № 7 «Про судові рішення в адміністративній справі» у мотивувальній частині рішення необхідно наводити дані про встановлені судом обставини, що мають значення для справи, їх юридичну оцінку та визначені відповідно до них правовідносини, а також оцінку всіх доказів, з яких виходив суд при вирішенні спору.

Лише посилання в мотивувальній частині на положення законодавства без належного наведення мотивів застосування певних норм права або незастосування інших норм, на які посилається сторона при обґрунтуванні своїх вимог, не може вважатися належною юридичною кваліфікацією.

6. Судом встановлено, що ОСББ "Лінія 10-59" створено **власниками квартир та нежитлових приміщень багатоквартирного будинку №59**, що розташований у м. Кропивницькому по вул. Лінія 10, з 26.07.2016 року зареєстровано як юридична особа. (а.с. 77 81, т.1, а.с. 217 228, т.2) Тобто, саме багатоквартирного.

Проте, Суд І інстанції задовольняючи позов частково, не наводить жодних мотивів, а також належних, допустимих, достатніх та достовірних доказів для скасування рішення Виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для **одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою)**. Визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів для одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою) житлових будинків не були предметом дослідження судом і які жодним чином не стосуються Позивача.

Враховуючи вище викладене та у відповідності до ст. ст. 292 – 293, 296, 315, 317, 391 КАС України, -

ПРОШУ:

1. Винести постанову, якою скасувати рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 06.02.2019 року по справі № 1140/2017/18 в частині визнання протиправним та нечинним рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою) та ухвалити рішення яким відмовити позивачу в задоволенні позовних вимог в даній частині.

Додатки:

1. Копія виписки (виключно на адресу суду).
2. Докази сплати судового збору (виключно на адресу суду).
3. Копія постанови суду від 23.01.2019р. (виключно на адресу суду).
4. Копії апеляційної скарги відповідно до кількості осіб, які беруть участь у справі.

Директор ТОВ «ЕКОСТАЙЛ»
«10» 04 2019р.

С.О. Макаров